

24 de juliol de 2018

El secretari del Govern

Comunicació

al Govern sobre la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'artesania alimentària a Catalunya.

En l'actualitat, la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària, i el Decret 285/2006, de 4 de juliol, que desenvolupa aquesta Llei, regulen, entre d'altres, l'artesania alimentària a Catalunya. Atès el temps que ha transcorregut des de l'entrada en vigor d'aquestes normes, es considera necessari plantejar una nova regulació per ordenar aquest sector que a la vegada serveixi d'impuls i promoció de l'artesania alimentària a Catalunya.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el Govern

Pren coneixement de la consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'artesania alimentària a Catalunya, amb el contingut que s'annexa.

Cullell i Comellas, Víctor
SECRETARI DEL GOVERN
26.07.2018 17:14:38

Document Signat Electrònicament

Annex

Consulta pública prèvia a l'elaboració d'un projecte de decret sobre l'artesania alimentària a Catalunya.

1. Problemes que es pretenen solucionar amb la iniciativa

El sector artesà alimentari de Catalunya es caracteritza per l'elaboració de productes artesanals que presenten característiques individualitzades i que es troben molt arrelats en els hàbits de consum dels seus habitants. Així, l'artesania alimentària és un bé cultural consolidat per la gran vitalitat del sector, que no només es limita al manteniment de les fórmules tradicionals, sinó que també és capaç de sorprendre'ns amb nous productes d'acceptació i prestigi reconeguts. Precisament, Catalunya ha estat des de sempre un país que, en el camp alimentari, s'ha caracteritzat per tenir una gran diversitat d'empreses, que han elaborat els seus productes amb unes característiques individualitzades molt arrelades en els hàbits de consum.

Aquesta producció artesana, que utilitza mètodes tradicionals d'elaboració basats en la pràctica del bon fer artesà, l'ha de conservar i promoure l'Administració, ja que a causa del fenomen de la globalització cada vegada hi ha una major uniformitat en la producció d'aliments i cal adoptar mesures orientades a mantenir aquest patrimoni alimentari diferencial del nostre país.

L'artesania alimentària no compta amb una normativa comunitària per a la seva aplicació homogènia en la UE, però a Catalunya ja es va regular a l'any 1986 (Decret 163/1986, de 26 de maig, sobre l'artesania alimentària) i posteriorment es va incloure en la Llei de qualitat agroalimentària actualment en vigor Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària, i el Decret 285/2006, de 4 de juliol, pel qual es desenvolupa la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària. Aquesta normativa té l'objectiu de reconèixer i fomentar els seus valors econòmics, culturals i socials per contribuir al manteniment dels oficis i les produccions artesanals.

Aquesta normativa regula, d'una banda, el foment d'artesania amb els carnets, els diplomes i les empreses artesanals alimentàries, i, d'una altra banda, regula la intervenció administrativa mitjançant sancions. Només les empreses inscrites al Registre poden utilitzar les mencions relacionades amb "artesà" als seus productes.

Però, a conseqüència de la Sentència 298/2016, de 15 de novembre, en la qual s'estima parcialment el recurs contenciós núm. 313/2015 i s'accepta que la menció "artesà" i els seus derivats es poden incloure en l'etiquetatge d'una empresa, encara que l'empresa no estigui

registrada en el Registre del DARP com a empresa artesana alimentària ni estigui el seu ofici dins de l'annex II del Decret 285/2006, per evitar una situació de buit legal que incompliria el principi de tipicitat, aquest Departament es planteja adequar la normativa d'artesania per evitar noves situacions com aquesta i fer un replantejament de tot el sistema actual de regulació de l'artesania alimentària per garantir que la regulació sobre l'artesania és coherent i contribueix a la seguretat jurídica en l'actuació dels artesans i les empreses artesanes alimentàries.

Aquesta unitat promotora entén que aquest nou sistema ha de replantejar les definicions del concepte d'artesania alimentària, persona artesana alimentària i empresa artesana alimentària de manera genèrica, i, a la vegada, ha de regular i establir un sistema d'acreditació voluntari de l'artesania alimentària.

Aquest Departament manté que, arran d'aquesta Sentència, l'Administració ja no pot tenir l'exclusivitat de la paraula "artesà", i, en aquest sentit, proposa actualitzar tot el sistema de l'artesania alimentària per donar solució a les noves necessitats de regulació d'aquest sector, i és el moment oportú per proposar una nova regulació de l'Artesania Alimentària a Catalunya.

2. Els objectius de la iniciativa

En vista dels problemes a què fa referència l'apartat anterior, els objectius principals de la iniciativa serien:

- Promoure l'artesania alimentària als efectes de preservar el patrimoni alimentari diferencial de Catalunya.
- Fomentar que els consumidors estiguin informats del tipus de productes que consumeixen.
- Disposar d'un sistema de gestió eficaç dels mitjans de foment de l'artesania alimentària.
- Garantir que la regulació sobre l'artesania és coherent i contribueix a la seguretat jurídica en l'actuació dels artesans i les empreses artesanes alimentàries.

3. Les possibles solucions alternatives reguladores i no reguladores

Aquesta unitat promotora ha tingut en compte a l'hora d'aconseguir els objectius perseguits i identificats en l'apartat anterior les alternatives següents:

- En primer lloc, l'opció de no fer res o mantenir la situació. Aquesta opció suposa mantenir l'aplicació de les mesures de promoció de l'artesania alimentària previstes al Decret 285/2006, cosa que, arran de la Sentència 298/2016, de 15 de novembre, no es considera

possible, per garantir que la regulació sobre l'artesania és coherent i contribueix a la seguretat jurídica en l'actuació dels artesans i les empreses artesanes alimentàries.

- En segon lloc, s'ha valorat l'opció de regular aquesta iniciativa mitjançant normativa. En aquest cas, s'ha pres aquesta opció atès que, per evitar situacions injustes que es poden produir a conseqüència de la Sentència esmentada, aquesta unitat promotora considera que l'única opció és derogar la regulació d'aquest Decret en relació amb l'artesania alimentària i tramitar-ne un de nou que ordeni i reguli tota l'artesania alimentària a Catalunya.

Aquesta regulació ha de definir els conceptes d'artesania alimentària, persona artesana alimentària i empresa artesana alimentària, i, com a fet diferencial respecte de la normativa anterior, establir un sistema d'acreditació voluntària de l'artesania alimentària.

Es proposa aplicar aquest sistema d'acreditació voluntària:

- A les persones físiques, mitjançant el carnet d'artesà/ana alimentari/ària i el diploma de mestre/a artesà/ana alimentari/ària.
- A les empreses alimentàries i als seus productes, mitjançant l'acreditació d'empresa artesana alimentària.

El distintiu d'artesania alimentària distingeix l'empresa artesana alimentària, els seus establiments de venda i els seus productes. Cal que l'Administració activi el reconeixement de la producció artesanal i catalana mitjançant un distintiu d'Artesania.

4. Necessitat i oportunitat de l'aprovació de la norma

La producció artesana, que utilitza mètodes tradicionals d'elaboració basats en la pràctica del bon fer artesà, l'Administració l'ha de conservar i promoure, ja que, a causa del fenomen de la globalització, cada vegada hi ha una major uniformitat en la producció d'aliments i cal adoptar mesures orientades a mantenir aquest patrimoni alimentari.

L'artesania alimentària no compta amb una normativa comunitària per a la seva aplicació homogènia en la UE, però a Catalunya ja es va regular l'any 1986 i posteriorment es va incloure en la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària, actualment en vigor, i el Decret 285/2006, de 4 de juliol, pel qual es desenvolupa la Llei 14/2003, de 13 de juny, de qualitat agroalimentària.

Aquesta normativa regula, d'una banda, el foment d'artesania amb els carnets, els diplomes i les empreses artesanies alimentàries, i, d'una altra banda, regula la intervenció administrativa mitjançant sancions. Només les empreses inscrites al Registre poden utilitzar les mencions relacionades amb "artesà" als seus productes.

Però, a conseqüència de la Sentència 298/2016, de 15 de novembre, que estima parcialment el recurs contenciós núm. 313/2015 i accepta que la menció "artesà" i els seus derivats es poden incloure en l'etiquetatge d'una empresa, encara que l'empresa no estigui registrada en el Registre del DARP com a empresa artesana alimentària ni estigui el seu ofici dins de l'annex II del Decret 285/2006, per evitar una situació de buit legal que incompliria el principi de tipicitat, aquest Departament es planteja adequar la normativa d'artesania per evitar noves situacions com aquesta i fer un replantejament de tot el sistema actual de regulació de l'artesania alimentària a fi de garantir que la regulació sobre l'artesania és coherent i contribueix a la seguretat jurídica en l'actuació dels artesans i les empreses artesanies alimentàries.

Aquesta unitat promotora entén que aquest nou sistema ha de replantejar les definicions del concepte d'artesania alimentària, persona artesana alimentària i empresa artesana alimentària de manera genèrica, i a la vegada ha de regular i establir un sistema d'acreditació voluntari de l'artesania alimentària.

En relació amb les càrregues per a l'Administració i els impactes econòmics i socials més rellevants vinculats a aquesta iniciativa, cal dir que:

- Aquest projecte de norma no suposa cap increment pressupostari, ja que de la nova regulació de l'artesania alimentària no se'n deriva cap canvi que pugui incidir sobre el pressupost.
- En relació amb les càrregues administratives vinculades a la nova regulació, cal dir que no són rellevants respecte de les ja existents. La gestió es realitza mitjançant personal del DARP que ja realitza aquestes tasques.

Tanmateix, cal remarcar el fet que sol·licitar l'acreditació d'artesania alimentària té **caràcter voluntari** i, per tant, aquestes càrregues afecten **exclusivament** aquelles persones que **desitgin** fer-ho i així ho comuniquin a les autoritats competents.

- A més, pel que fa als consumidors, diferents estudis dels comportaments dels consumidors demostren que els consumidors actuals exigeixen estar informats sobre els aliments, les seves qualitats i la seva procedència. La nova regulació de l'artesania alimentària i l'establiment d'un sistema d'acreditació voluntari de l'artesania alimentària pot facilitar la identificació i donar garanties al consumidor en el moment d'escollir en un

mercat globalitzat i que tendeix a l'homogeneïtzació d'estar comprant un producte realment artesà. Cal remarcar les connotacions de qualitat, de territori i de garantia que comporta el fet que l'artesania alimentària estigui degudament regulada i identificada davant dels consumidors, entre els quals cada dia són més nombrosos els qui demanen productes elaborats i produïts artesanalment a Catalunya.

En conclusió, es preveu un impacte beneficiós sobre els consumidors, en el sentit d'intentar adaptar el mercat a les seves necessitats, i sense que els repercuteixi econòmicament.

D'acord amb tot l'exposat, aquest Departament veu necessari replantejar-se tot el sistema actual de regulació de l'artesania alimentària per donar solució a les noves necessitats de regulació d'aquest sector, i, a conseqüència de la sentència esmentada, és el moment oportú per proposar una nova regulació de l'Artesania Alimentària a Catalunya que defineixi els conceptes d'artesania alimentària, persona artesana alimentària i empresa artesana alimentària, i, com a fet diferencial respecte de la normativa anterior, estableixi un sistema d'acreditació voluntària de l'artesania alimentària que ordeni, promogui i doni un nou impuls a les empreses artesanes alimentàries, els seus establiments i la seva producció.